

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2020 r. na posiedzeniu bez udziału stron,
w sprawie M. S.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego
w S. z dnia 10 marca 2020 r., sygn. akt II Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok
Sądu Rejonowego w W. z dnia 18 lipca 2019 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji wniesionej od wyroku Sądu odwoławczego obrońca M. S. zarzucił rażące naruszenie prawa procesowego, to jest, art. 440 k.p.k., poprzez utrzymanie w mocy wyroku rażąco niesprawiedliwego w sytuacji, gdy w ocenie jej autora oskarżony został skazany „za przestępstwo mogące być popełnione wyłącznie umyślnie przy jednoczesnym ustaleniu, że w chwili popełnienia czynu nie miał on zamiaru jego popełnienia”. W konkluzji tej skargi wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego – „bowiem jego skazanie jest oczywiście niesłuszne”. Nadto wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku, gdyż - jak to ujęto – „jego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji”.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek złożony przez obrońcę skazanego nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż powołana przesłanka nie przekonuje o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. w kontekście wymogów określających możliwości zastosowania wstrzymania wykonania orzeczenia.

Należy podkreślić, że instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt II KK 361/13, LEX nr 1427396*). W niniejszej sprawie nie wykazano, że skazany rzeczywiście poniósłby takie poważne, nieodwracalne następstwa. Wypada zwrócić uwagę, iż przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów. Samo powołanie się na treść zarzutów jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy nie może automatycznie przesądzać o tym, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej dotyczącej czynienia przez Sąd I instancji ustaleń w zakresie wypełnienia przez M. S. ustawowych znamion przypisanego mu czynu (bądź ich braku), iż powinny one prowadzić do uchylenia wyroków Sądów obu instancji i uniewinnienia skazanego. Jakkolwiek oczywiście nie można w przyszłości wykluczyć możliwości takiego rozstrzygnięcia, to jednak na obecnym etapie postępowania zdecydowanie przedwczesne jest takie twierdzenie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.